

მე შენ მიყვარდი, შენ მნახდი, შენ გამესახუარბოდნი, როგორს შევექლო”...

ნიკოლაჟის გზით

ეროვნულ-საზოგადოებრივი და პოლიტიკური გაზეთი № 1 (267) 25 იანვარი სუთხაბათი, 2018 წელი; ფასი 1 ლ.

7 იანვარს მართლმადიდებლურმა სამყარომ ზემოთ აღნიშნა ქრისტეს შობის ბრწყინვალე დღესასწაული

ქატი - მოვლენა 40 - წელი პატრიარქად არაინე ყოფილა

სრულიად საქართველომ საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის აღსაყდრების 40 და დაბადების 85 წლის იუბილე აღნიშნა დღევრძელი იყოს ერის სულიერი მამა და წინამძღოლი!

გთავაზობთ ამონარიდებს კათოლიკოს-პატრიარქის ილია II-ს 2018 წლის საშობაო ეპისტოლედან:

“ყოვლადსამღვდელონო მღვდელმთავარნო, დინსნო მოძღვარნო, დიაკონნო, ბუნ-მონოზონნო, ჩემო საყვარელო სულიერო შვილებო, საქანთკელოს წმინდა მართლმადიდებელი ეკლესიის წევრნო, ხაძმობლობში მკვიდრნო და ჩვენი ქვეყნის ხაზღვრებს გარეთ მცხოვრებნო თანამემამულენო, გიხსტოდეთ!

გავრკელება გვ-283-ზე

19 იანვარს აღნიშნა ნათლიბდებს - ერთ-ერთი უძთავრესი ქრისტიანული დღესახწაული

ტროპარი: რაჟამს იორღანეს ნათელ იღე შენ, უფალო, მაშინ სამეზინა თაყვანისცემა გავმონხნდა, რამეთუ მაშინა ხმა გეჟამეზღოდა, და საყუარელად კელ სახელ-გღვთა შენ, და სული ზმიდა სახითა ტრემისათა დაამტკიცებდა სიტყვისა მის უცდომელოებასა, რომელი განსცხადან, ქრისტე ღმერთო, და ყოველი სოფელი განანათლე, დიდება შენდა.

კაღახნდობს ქვეყანა ძველებურად აღნიშნავს - ჩვენი წინახრების საყვარელი დღესახწაული კურხა გეღინერი ბროლია შენეზური მერთოზლება და სიყვარული დაუბეღე გათითოგაცეზულ ქვეყანას გვ-283-

სხვა გაზეთიდან „საქართველოს რესპუბლიკა“ №4 სამხაბათი, 9 იანვარი, 2018 წელი

წერთნა სულინა რას ერთხელ ხსოვლად სულს დაარხნდებინს!...

თბლის ცხოვრებს, დვთის მსდღით, ადმსავსდისა...

გვ-4 გვ

14 იანვარი გილოცავთ საქართველოს დროშის დღეა! კურხა გეღინერი გვ-4 გვ.

სადვთო დღესასწაული ფოთში ადამიანი დვთის იმედით ცოცხლობს ფოთში ტრადიციული საშობაო ალილო გაიგართა გვ-3 გვ.

14 იანვარს ფოთში ქართული თეატრის დღე აღინიშნა

14 იანვარი ქართული თეატრის დღე აღინიშნა

ქ. ფოთის მერმა გონა კურდღელიამ სტადიონზე მიმდინარე სამუშაოები დაათვალიერა მშენებლობა მარგში დასრულდება გვ-3 გვ.

„სიყვარული გზად და სიღაღ“ ისრაელის ქალაქ კირიატ-იაშის დელეგაცია საქანთკელო დღეებში ფოთს სტუმრობდა გვ-3 გვ.

ქ. ფოთის მერის მოადგილე გიორგი ფარეშიშვილი ბავშვთა დღის ცენტრს ეწვია გვ-3 გვ.

ქალაქის საზოგადოებრივი სათათბირო მოქმედას ანა უნახავთ გყან შვილავს? ქ. ფოთის მუნიციპალიტეტის ტერიტორიას ემუქრება თუ არა უმანგებლობა? გვ-6 გვ.

ფოთელავს თაყვის სუნი არ უნდა ანახავდეთ! გაიგართა სამუშაო ჯგუფის პირველი შეხვედრა გვ-4 გვ.

ნებწათი ნიკოლოზ იბერი გვ-6 გვ.

საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი ილია II - 40 წელი მიივსავს ქვეყნის ერთობისთვის

ჩინსტა იშვებოს, აღიარებეთ! და, იშვან იბი თითოჯანის ბაიში...

გთავაზობთ ამონარიდებს კათოლიკოს-პატრიარქ ილია II-ს 2018 წლის საშობაო მისიონარული:

(დასაწყისი პირველ გვერდზე)

“ამერიკიდან შენ უკვე აღარ ხარ მონა, არამედ ძე, ხოლო თუ ძე ხარ, მემკვიდრეცა ხარ ღმერთის მიერ” (გაღ. 4,7).

ახლა, ამ დამს, მთელ კაცობრიობას და თითოეულ ჩვენგანს კვლავ ეუწყება ანგელოზის საოცარი სიტყვები, პირველად ბეთლემელმა მწყემსებმა რომ გაიგონეს: „მე გახარებთ დიად სიხარულს, რომლითაც ისარებს მთელი ხალხი, რადგან დღეს დავითის ქალაქში დაიბადა თქვენი მაცხოვარი” (ლუკა. 2.11) და მსოფლიოს კვლავაც ეფინება ზეციური საგალობელი: „დიდება მალაღობა შინა ღმერთსა, ქვეყანასა ზედა მშვიდობა და კაცთა შორის სათნობა” (ლუკა 2.14).

ანთებული სანთლებით მწყემსებთან და მოგვებთან ერთად სულიერად ჩვენც გავეშუროთ ბეთლემისაკენ და მივყავსოთ ყრმა იესოს, - წინასწარმეტყველთა და მოციქულთა მიერ დავითის ძედ წოდებულს.

რატომ შეიყვარა ღმერთმა ასე დავითი? რატომ მიაგო გამორ-

ჩეული პატივი? შობის აღვითად მისი ქალაქი რატომ ირჩია და თავისი ხორციელი წარმომავლობა მას რატომ დაუკავშირანა?

პირველ რიგში იმიტომ, რომ იგი გახდა მეფე-რჩეული დავითის ძეგვამოსილობის მწვერვალზე და უდიდესი შეჭირვების ქამსაც სულით ხორცამდე ჰქონდა განცდა იმისა, რომ ქვეყანაში თვითონ კი არ მეფობდა, არამედ, - ყოვლადსახიერი უფალი. თავად კი იყო აღმსრულებელი, ამიტომაც თავდაბლად სრულად იყო მასზე მინდობილი და უდრტვინველად ემორჩილებოდა.

ძველი აღთქმის მეფეთა შორის მეფე-მსახურის ტვირთი ასე სწორად, ასე ღირსეულად არავის უტარებია და დღესაც იგი მისაბაძად რჩება.

დავითს ჰქონდა დიდი შეცდომებიც, მაგრამ ჰქონდა გულმხურვალე, გულწრფელი, სულისშემძვრელი სინანული და ეს განცდა იმდენად ძლიერი იყო

მასში, რომ სჭარბობდა ცოდვითა სიმძიმეს და მაგალითად გახდა დაცემულთა წამოდგომისა.

თავმდაბლობისა და გულმეშუსვრილობის გამო მიეცა მას წინასწარმეტყველების მადლი და უფალთან პირდაპირი საუბრის ძალმოსილება, რითაც იქცა მეფობის, ღვთისმახურებისა და წინასწარმეტყველების ნიჭთა შემომკრებად.

ამ თვისებათა გამო დაფასდა დავითი ღვთის თვალში.

ჩვენ ყველამ მშობლებისა და წინაპართაგან მივიღეთ გენეტიკური მემკვიდრეობა. ამ მემკვიდრეობის, გარემოებათა და პიროვნული არჩევანის მიხედვით კი ვცვლილებით ინდივიდობად.

ეს შემოქმედებითი პროცესია, რადგან გვაქვს შესაძლებლობა, ჩვენი ქმედებების ნაწილი მოვიწონოთ, ნაწილი დავიწუნოთ, ზოგს განვივლიოთ, ზოგს მუდმივად ვებრძოდეთ და ასე გავხედოთ თანამონაწილე ჩვენი „მე“-ს გამომკრებისა.

ავს ვაკეთებთ თუ კარგს, ეს

ყველაფერი შემდეგ იმ ქვეყნად აისახება და მთელი სისხვისით გამოვლინდება; ამიტომაც ჩვენს ყველა ნაბიჯს და არსებობის ყოველ წუთს დიდი მნიშვნელობა აქვს.

დღესასწაულს ვულოცავ ქართველებს, აფხაზებს, ოსებს, ბერძენებს, უკრაინელებს, რუსებს, ებრაელებს, აზერბაიჯანელებს, სომეხებს, უდი-ნებს, იეზიდებს, ქურთებს, ინგუშებს, ჩერქეზებს, ჩეჩენებს და ლეკებს, ყოველ სხვა მკვიდრთ საქართველოსა და საზღვრებს გარეთ მცხოვრებ თანამემამულეებს.

მაშ, „განვიშორნეთ უკუე საჭურველნი ბნელისანი, რათა შევიწყნაროთ დღე აღმოდებადებსა” (იოანე თესალონიკელი).

ქრისტე იშვების, აღიღებდეთ! ქრისტეს ზეცით მოვალს, მიეგებოდეთ! ქრისტე ქვეყანასა ზედა არს, ამალღვით!

სიყვარულით თჳხანთვის
მლოცვამი, ილია II სრულიად
საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი.

კურხა ბელინარი

ბროლია შენებური ერთობლება და სიყვარული დაუბედა ბათითოკაცებულ ქვეყანას

გაგიმართლათ წელს, თორემ თქვენი საჭმელი კიარა, ოჯახი ვერ გვირჩენია, ისე გაძვირდა ცხოვრება პურსაც არავინ მოვიტრახავს და ძაღლებს ვინ გადავყვება. ერთი-ორი მეც გავაჩქე და ცოლმა ეჭვით დამიწყო ყურება, მეც ხომ არ მიპირებს რამესო და შემასხენა - წელს ძაღლის წყლია და ერთი მაინც დავიტოვოთ მაფხურადო. მეც ბედობას შემოვუშვი ბროლია სახლში, ისედაც უკუღმა მიდის ჩვენი საქმე და რაღა მე, ამას დააბრალონ და მოტეხონ ფხითქო, მით უფრო ძაღლი კოჭლობით არ მოკვდება. პოდა, ბროლიაც პირველად სამზარეულოში შევარდა და პურის ნაჭერი დაითრია. შე კაცო ერთი ჭიქა დაბედა და პურ-ღვინო დაგვებდებოდათქო. 1 ჭიქა გადავკარი - ეგება წაღმა ვიფიქრო სოფლის უკუღმა ტრიალი... მერე გაუშვე კარი და პატარა რჩევებით მივეცი გზა-დაგზა, ესადაგს უსურვე და მთლად შენი ფეხის იმედად ნუ იქნებიანთქო. გასათხოვ ქაღალს ნუ დაუწევს ძეხნას, უმეტესობა საზღვარგარეთ გადაიხვეწა და სხვის კაცებს უდგანან მოსამსახურედ. შენ დაბრუნება უსურვე, ისე რომ დედებს ინტერნეტით არ გაეცნოთ შეილები. გზადაგზა გაუკტილი სახლები შეგხვდებო- ბანკმა დაკვირდა და ბევრი ემიგრანტად აქცია. შაპაბასმა ვერ მოახერხა ამდენის გასახლება, შენ რა გგონია, მარტო შენ ცხოვრობ ძაღლური ცხოვრებით? ერთი ინტერნეტში განახა რეებს წერენ და თავს ბედნიერად იგრძნობ.

ბაზარში ფრთხილად იყავი, იმ ორმოებში ფეხი არ მოიტეხო თორემ როგორღა გვიფხვებ, თან მაწანწალა ძაღლებს ერიდებ - ამ ტერიტორიას აკონტროლებენ და მათ ზონაში არ შევიშვებენ, ტენდერი ოზურ-გეთელებმა მოიგეს, უპატრონო ცოფიანი ძაღლებსგან რომ გაწმინდონ აქაურობა, მაგრამ დიდად არ იწუხებენ თავს და იმათაც აკლებული იქნენ აქაურობა. შიშით ვერ გაუშვია ისედაც უფული და გაჭირვებულ ხალხს. ღოთებთათა გავსე-ბული აქაურობა, უსაქმური კაცები არავს დაითრევენ თუ არა წრეზე ქვა-ღორღს შემოუსხდებიან ვითომ მაგია იყოს და ისეთ პოლიტიკურად დახვეწილ სადღე-გრძელებს სვამენ, შეგშურდება კაცს, ვინ იცის იქნებ ერთ დროს მართლაც იყვნენ საქმიანი კაცები, ახლა ზოგს თვალი აქვს

წამოგდებული, ზოგი ცალფეხაა, ზოგი უდებლობას მისტირის და თვალი ვითომ ქაღალბისკენ უჭირავს. ისინიც აქეზებენ - წაიყვანე ეს გოგო ცოლადო, იმასაც ცრემლი სდის, მიხვდა რომ დასცინიან, იქნებ თავის ახალგაზრდობასაც მისტირის, დანგრეულ ცხოვრებას და უბედობას. შენ უფხე მაინც, მარა ეშველება ამით რამე? ბაზარი ბოშათა ქალაქს გავს სხვადასხვა ფერი ბრინჯით აჭრელებული, ხარახურა დასხლებით, თვალში საცემი კი ცარიელი ბაზარია, კანტი-კუნტად გამგლელებით, რომელთაც არაფრის ყიდვის თავი არააქვთ და ისურება მალაჩიხებიც. მიდიდარი ხალხი და მყიდველი დაუბედა ბაზარს ჩემო ბროლია, ყველა გზა ხომ აქეთკენ მიდის?

ქალაქის პარკში ვიღაცას ღამიონები და სკამები დაუმტკვრევია, ხეები დაუღუწია, ისე ხომ არაა კაცი ცხენს ვერ მოქარია და უნაგირს ამტკვრედაო, არაა ეს ვაჟკაციური საქციელი, ახალგაზრდებს სიყვარული, სიფხიზლე და კარგი მომავალი დაუბედა, თორემ ნარკოტიკებით გაბრუნებულნი ვერც თავს უშველიან და ვერც ქვეყანას არგებენ რამეს. მოვალეობის გრძნობა არ უნდა დაგვარგოთ, ქვეყანას პატრონი ჰქირდება. ერთ დროს ივანიშვილმა მოინდომა ფოთის გალაშქება, მაგრამ რატომღაც უარი უთხრა ფოთელებზე განაწვევებულმა სააკაშვილმა. (არჩვენებში ხმა რატომ არ მომეცითო) იმანაც შეკვეთილში მოაწყო დინეილენდი, ერთი მაგასაც მოეხედოს ჩვენსკენ, არ ვართ ცუდი ხალხი ფოთელები, რაგბის სტადიონისთვის მადლობა შეუთვალეთ მაგრამ, იქნებ ქალაქს, ფეხბურთის აკვანს, ლეგენდარული პაიჭაძის გამბრდელს ხელი წაუკრას, 5 წელიწადია არ დაადგა საშველი სტადიონის აშენებას, ისედაც ბევრი გასართობი არაფერი აქვს ქალაქს. კინოთეატრი შენდება და არც შენდება, ვინ დაგვწყვედა, შემოურბინე შენებურად ამ შენობასაც, იქნებ წელს მაინც დაადგეს საშველი, მერე მერიაშიც შეიხედე, ახალ მთავრობას იმ პრობლემების გადაწყვეტა დაუბედა ფოთელებს ფოთი რომ შეაზარა, აქეთ თვეზის სუნი, იქეთ - ხორბლის მტვერი, მოშლილი კანალიზაციის სისტემა ვარს როგორც ქალაქის დამაალი შიგნეულობა. ზღვის ნაპირგამაგრება და ერთი კარგი პლაჟის მოწყობა და მალთაყვის კურორტის აღდგენაც დაუბედა. საკრებულოში უსურვე პარტიებს ურთიერთ კინკლაობას არ აყოლოდნენ, რამეთუ ქალაქი ერთია, უჭირს ხალხს და მაინცდამაინც პრემია დანაბატებს ნუ გამოეკიდებიან, თორემ ამომრჩეველიც აღარ შერჩებათ. „ნაცებს” გააგებინე სააკაშვილზე ნუ იკლავენ თავს. მაგას ვერ გაიგებ საქართველო უფრო უფარს თუ უკრაინა, ოღონდ სკამი და ფული იშვოვს ზიმბაბუეზეც არ იტყვის უარს. „ბუნტოვშიკობით” არცერთი ქვეყანა არ აშენებულა, დიდი ნიკოლაძე გვასწავლიდა ქვეყანამ რევოლუციის გზით კიარა ეყო-

ლუციის გზით უნდა იაროს, გვეყო ამდენი ომი და უბედურება. მოკლედ, ჩემო ბროლია პოლიტიკური მაფხური გამოგიყვანე, ასე რომ ბულგაკოვის რევოლუციონერი ძაღლი მიმიქარავს. მერე ნავსადგურს და საზღვაო ვაჭარს ესტუმრე, თუმცა, იქ არავინ შეგიშვებს. ევრაზიის ფორფოსტი, საქართველოს საზღვაო კარიბჭე ტერმინალად აქციეს. ფუნქცია დაკარგა ქალაქმა, სააკაშვილის ხელისუფლებამ ერთი ამწის ფასად გაყიდა აქაურობა, მტერი არაა მტერი მაგი არ დაგვიბრუნონ ფოთელებს, მაგრამ მაინც ახლის აშენება დაგვიბედა, თუნდაც მუნიციპალური ნავსადგურის. რამდენ გაჭირვებულს ეშველებოდა, რამდენი პრობლემა გადაწყვეტილია ნავსადგური რომ არ გაეყიდათ ამ მართლაც მოღალატეებს, მაშინ ხელისუფლებაში მყოფ ფოთელებსაც წინააღმდეგობა რომ გაეწიათ საპორტო ქარაი სოფელს არ დაემგვანებოდა, 12 მილიონიანი ბიუჯეტი ქუჩების მოხრეშვას არ ეყოფა, ეს დალოცვილი ქალაქი სიდიდით მეორეა საქართველოში, თანაც უნიკალური გეგმარებით არის გამორჩეული. სკოლებშიც შეიარა, კაცი მასწავლებელი სანატრელი გახდა, ხელფასების მომატება უსურვე, არ განედევნოთ სკოლიდან ეროვნული სული, არ დაიწვებოდეთ შოთა, ილია, აკაკი, ვაჟა და გალაქტიონი. ვიღაც მამაძაღლმა ჯარში ჩააბარა სულიერების სიმბოლო დიდი გოგებაშვილის „აი ია”, მისი აღდგენა და სკოლაში გოგებაშვილის დედაგანის დაბრუნება უსურვე.

ალბათ გემასსოვრება ზღვისპირას არგოს მოდელის გემი რომ იდგა, დაანგრიეს, „ფაზისის” აკადემია დაიწვა, ქალაქის შემოსასვლელში ისტორიული ემბლემა ოქროს საწმისი და მედეას ძეგლი სადღაც გააქრეს, ვიღაც შეგნებულად შლის კოლხურ კვალს ძირძველ ფაზისში. ერთდროს ქვეყნის ეკონომიკური და კულტურული ცენტრი რომ იყო. დროა აღსდგეს ისტორიული სამართლიანობა და ფოთს - „ფაზისი-ფოთი” ეწოდოს, არც ერთი დაიკარგება და არც მეორე.

ახლა შემოთაც გადავწყვედეთ ბარემ, პარლამენტი ნუ გადავყვება კონსტიტუციის შედგენას, ინგლის-ისრელს საერთოიდ არააქვს იგი, მაგრამ ჰყვავის იქაურობა. ჩვენ კი კონსტიტუცია გვექონდა, მაგრამ თავზე გადაგვახია სააკაშვილმა. მთავრობის მეთაურმა თავი დაანებოს დედის გინებას და საქმეს მიხედოს, ღვთისმშობლის წილხვედრი ქვეყანა ვართ და დედა ყველაფერზე უწმინდესია. ისე, მეღაიას გამზრდელი დედა მთლად ქების ღირსი ვერაა.

პრეზიდენტი უნდა მიხვდეს, რომ ქართველები იდიოტები არავართ, ფილოსოფიურ დასკვნებს რომ აკეთებს ამაზე ერს პირობით უნდა შეუძახოს და გაამხნევეს. „ოცნებაც” უნდა ეცადოს ხალხიც კარგად იყოს და მხოლოდ მისი ოცნების ასრულებასზე არ იფიქროს. თორემ რა გამოდის, ხელისუფლება კარგად ცხოვრობს, ხალხი

წვალობს, გახსოვდეთ რომ სიღარიბე არის პატარა ჯვარცმა. იგი ანგრევს ოჯახებს, ანგრევს ქვეყანას. დღეს ემიგრანტები არჩენენ საქართველოს, ანგელოტიც გეცოდინება ჩემო ბროლია „ქუთაისელები ოღონდ თვითმფრინავში შეასწონ და არც კითხულობენ საით მიფრინავენ, რომელ ქვეყანაში”, სამსახური და სამშობლოში დაბრუნება უსურვე, გაქცევილი ვერ უშველია თავს, ძნელია უსამშობლო ცხოვრება, ხომ ვაგია როცა ოჯახში არ გაქვს სამშობლო და სამშობლოში არ გაქვს ოჯახი, ასეა ჩვენი საქმე.

ქვეყნის გაერთიანებისათვის 30 წელია იბრძვის ხელისუფლება, გაეროს სამთავრობო და არასამთავრობოები, ტოლვილები კი კვლავაც უსახლკაროდ არიან დარჩენილები. ჯერ აღამიანებს მიხედონ, ტერიტორიებს ეშველება, ვერსად წაიღებენ, ტოლვილებს სამშობლოში და თავის კუთხეში დაბრუნება ვუსურვოთ. ერთ დროს აფხაზები და ოსებიც მიხვდებიან, როგორი თავისუფლები და დამოუკიდებლები არიან.

რუსის ძმობის არ დაიჯეროთ, მაგრამ მთლად ამერიკელებს ნუ მიენდობითქო, ყველას მისი ინტერესი აქვს ამ პატარა, მაგრამ სტრატეგიულ ქვეყანაში, თორემ ქართველი ხალხი ვის რაში ანადგვებს. 30 წელია თავისუფლები და დამოუკიდებლები ვართ, მაგრამ სად არის პიროვნული თავისუფლება, კეთილდღეობა და აღამიანური ცხოვრება - ღალი და ფრთებ-გაშლილი, ვის გაუგია ცალი ფრთით ფრენა. არ გაამართლა კაპიტალიზმმა და სხვა რამეზე იფიქრეთ და ხალხს მოუარეთქო, ჩემო ბროლია.

ბოლოს, რედაქციაშიც შეიბრინე არავის ახსოვს ქალაქის მემარტინე, თითქოს ყველაფერი წარსულში უნდა დარჩეს, თითქოს არც არაფერი ხდება ქალაქში და არც არაფერი მოხდება, არც არაფერზე უნდა ვწეროთ და ვიმსჯელოთ. სააკაშვილის რეჟიმთან ბრძოლას შეეწირა რედაქცია და რამდენიმე თანამშრომელი დავერწოთ, ვინ დაგიფასა მერე? გამოთავისუფლებულ კაბინეტებში ტოლვილები შევიფარეთ, თუმცა არც ჩვენ ვჯობობართ მაგათ, როგორც რედაქცია, როგორც მეფე ღირიეთ ყველაზე მტრეუბული, იქნებ, ფასადები შევალამაზონ მაინც.

ჩემო ბროლია, ნიკოლაძის გზით სიარული დაუბედა ქალაქს, მას არაფერი ეშლე-ბოდა და არ აეროდა გზა-კვალი.

შორიდან თითქოს მოსწანს და ანათებს ფაზისის კანდელი.

შენებური ერთეულები, გაერთიანება უსურვე გათითოკაცებულ საქართველოს, ორად გაყოფილ ეკლესიას, პარლამენტს და მთავრობას და შეახსენე, რომ ესენი ბევრია, მაგრამ ქვეყანა ერთია!

წ. აბრალაშვილი

ინფორმაციები ქალაქის ცხოვრებიდან

საღმთო ღვთისმეტყველების ფოტოში

აღმართი ღვთის იმედით ცოცხლობს

ფოტოში ტრადიციული საშობაო აღიარო გაიმართა

შობის ბრწყინვალე დღესასწაული ქალაქში, ტრადიციულად, აღიაროთი, აღინიშნა. საზეიმო მსვლელობა ანდრია პირველწოდებულის სახელობის ეკლესიიდან დაიწყო და საკათედრო ტაძართან დასრულდა.

მასში ფოთისა და ხობის ეპარქიის სამღვდლოება და მრევლი მონაწილეობდა. მეაღილოლებს ქალაქ ფოთის მერი გონა კურდღელია, ვიცე-მერი მამუკა

პაპასკირი, მერის მოადგილეები, მერიისა და საკრებულოს წარმომადგენლები შეურთდნენ. აღმინისტრაციული შენობის წინ შეკრებილებს შობის დღესასწაული მიულოცა ანსამბლმა „ფაზისმა“.

საკათედრო ტაძარმდე მსვლელობას სახელოვნებო ცენტრთან არსებული ანსამბლებიც შეურთდნენ. აღდგომის სახელობის საკათედრო ტაძარში, დღესასწაულთან დაკავშირებით, მაცხოვრის პარაკლისი იქნა გადახდილი.

14 იანვარს ფოთში ქართული თეატრის დღე აღინიშნა

ვალერიან გუნიას სახელობის სახელმწიფო დრამატულმა თეატრმა ერთგული მაყურებლისთვის აქსენტი ცაგარელის „ხანუმა“ ითამაშა, დამდგელი რეჟისორი დავით მღებრიშვილი, სპექტაკლის დასასრულს ქალაქ ფოთის მერის მოადგილემ გიორგი ფარაშიშვილმა დასს ქართული თეატრის დღე მიულოცა. ფოთის მუნიციპალიტეტის მერიამ ამ დღესთან დაკავშირებით, დრამატული თეატრის მსახიობები და ტექნიკური პერსონალი დააჯილდოვა. ესენი არიან: რამაზ იოსელიანი, ნოდარ ბუაღავა, ელგუჯა ქარაია, მარტინ დამბარაშვილი, ჟუჟუნა ჩხეიძე, მაია მებონია და ეკატერინე კვიციანი.

მრავალშვილიან ოჯახებს საახალწლო ნობათი გადაეცა

ახალი წელი და შობის ბრწყინვალე დღესასწაული მიულოცა მრავალშვილიან ოჯახებს ქალაქის ვიცე-მერმა მამუკა პაპასკირმა და მერის მოადგილემ ირაკლი თოფურიამ. 5 და მეტ შვილიან ოჯახებს ტკბილეული და საკვები პროდუქტები გადაეცა. ისინი სოციალური მდგომარეობის მიხედვით იქნენ შერჩეული. აქცია, კერძო კომპანიების, შპს „კავტრექსი ფოთისა“ და შპს „კაისა-2“-ის ფინანსური მხარდაჭერით განხორციელდა.

ქ. ფოთის მერის მოადგილის გიორგი ფარაშიშვილის ვიზიტი ბავშვთა დღის ცენტრში

ქალაქის მერის მოადგილემ გიორგი ფარაშიშვილმა, ახალი წელი მიულოცა კოალიცია სოციალური რეფორმებისათვის ფოთის ბავშვთა დღის ცენტრის აღსაზრდელებსა და პედაგოგებს. მერიის კულტურისა და სპორტის სამსახურის წარმომადგენლებთან ერთად, მან პატარებს ტკბილეული, ტორტი და საშობაო ნუგბარი მიუტანა. გიორგი ფარაშიშვილი მეცადინეობის პროცესაც დაესწრო. ორგანიზაციის ხელმძღვანელმა თამარ ფოფხაძემ მერის მოადგილეს დაწესებულებაში არსებული მდგომარეობა, მუშაობის შედეგები გააცნო და ბავშვთა საზოგადოებაში ჩართულობის ზრდაზე ესაუბრა.

განსოვლეთ, ქალაქი ჩვენი საერთო სახლია!

განდალიზმის ფაქტი ფოთის ცენტრალურ პარკში

Sobiswina Rames foTis kulturisa da dasvenebis parkSi vandalizmis faqti da-fiqsirda. diliT moqalaqeebs damtvreuli sanaTebi, urnebi da skamebi daxvdaT. samwuxarod, namoqmedars, Segnebulad zianis miyenebis elferi aqvs.

gulsatkenia, rom qalaqSi, dResac arian arakeTilmosurne adamianebi,visac yofnis "Zala da gambadaoba", avnos sazogadoebis, daazianos is, rac qalaqis da xalxis kuTv-nilebaa. momxdarTan dakavSirebiT, mimdinareobs gamoZieba.

ქალაქ ფოთის მუნიციპალიტეტის მერია გილოცავთ! 14 იანვარი საქართველოს დროშის დღეა!

საქართველოს სახელმწიფო დროშა არის მართკუთხა თეთრი ფერის ქსოვილი, რომლის ცენტრალურ ნაწილში გამოსახულია დროშის ოთხივე გვერდთან დაკავშირებული სწორკუთხა წითელი ფერის დიდი ჯვარი; ჯვრის ვერტიკალურ-პირიზონტალური მკლავებით გამოყოფილ ოთხკუთხედებში გამოსახულია ოთხი იმავე ფერის, ბოლნურ-კაცხური ჯვარი.

საქართველოს დროშაზე მოცემული გამოსახულება, ვერცხლის (თეთრი) ფონზე ერთი სწორკუთხა ჯვარი, კუთხეებში ოთხი მცირე ჯვრით — ზოგადქრისტიანული სიმბოლოა, რომელიც მაცხოვარსა და ოთხ მახარობელს განასახიერებს. ვერცხლი (თეთრი) პერალდიკურად უმანკოებას, უბიწობას, სიწმინდეს, სიბრძნეს აღნიშნავს, ხოლო წითელი — სიამაღაცეს, ვაჟააქობას, სამართლიანობას და სიყვარულს.

„სიყვარული გზად და ხილად“ ინრაელის ქალაქ კირიატ-იამის დელეგაცია საახალწლო დღეებში ფოთს სტუმრობდნენ

ქალაქ ფოთს ისრაელის დამეგობრებული ქალაქის კირიატ-იამის დელეგაცია სტუმრობდა. ვიცე-მერი მურადი ფიზიცი, ქალაქ ხაიფას ქართულ-ებრაული კულტურის ცენტრის ხელმძღვანელი შაფთაი ფანიაშვილი და ქალაქ კირიატ-იამის მერიის იურისტი მოშე ელიკი ფოთს შემდგომი ურთიერთობების გადრმავეებისა და საინვესტიციო გარემოს გაცნობის მიზნით ეწვივნენ. სტუმრებს ქალაქის მერი გონა კურდღელია და ვიცე-მერი მამუკა პაპასკირი შეხვდნენ. მათ ქართველი და ებრაელი ხალხის მრავალსაუკუნოვანი ურთიერთობის გადრმავეებასა და სამომავლო პერსპექტივებზე ისაუბრეს. კირიატ-იამის დელეგაციის ვიზიტმა რამოდენიმე დღე გასტანა. მათ სამრეწველო და კულტურული დაწესებულებები მოინახულეს და მონაწილეობა მიიღეს ქალაქის საახალწლო ზეიმში.

ფოთელთა თაყვის სანი არ უნდა ანახალებო! გაიმართა სამუშაო ჯგუფის პირველი შეხვედრა

ქალაქში თევზის სუნის პრობლემის მოსაგვარებლად, ფოთის მერის გონა კურდღელიას ინიციატივით სამუშაო ჯგუფი შეიქმნა, რომელიც თევზის სუნის აღმოფხვრის მიზნით გასატარებელ ღონისძიებებს შეიმუშავებს. სამუშაო ჯგუფის პირველ შეხვედრას მერის კაბინეტში თევზის გადამამუშავებელი ქარხნების

ხელმძღვანელებიც დაესწრნენ. საუბარი შეეხო, როგორც სუნის გავრცელების შესამცირებლად ფილტრების შექმნისა და ამოქმედების აუცილებლობას, ისე ქარხნის ნარჩენებით ეკოლოგიური დაზიანებების თავიდან აცილებას. სამუშაო ჯგუფის შემადგენლობაში შედიან არასამთავრობო ორგანიზაციების წარმომადგენლები, პროექტ „ქალა ერთობაშია“ წევრები. მათი განცხადებით, მოსახლეობას თევზის სუნთან დაკავშირებით პატიან მწვავე რეაქციები აქვს, რაც აგრესიაშიც კი შეიძლება გადაიზარდოს. თუმცა, ისინი პრობლემის გადაჭრას, ცივილური, მოლაპარაკების გზით ამჯობინებენ. გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების დაცვის სამინისტროს ექსპერტის დასკვნის შემდეგ, ჯგუფი კონკრეტულ ამოცანებს შეიმუშავებს. დანიშნულებად პიხაბს ბონოვით მომზავიითოთ ბანიფონი-22 12 95.

ქ. ფოთის მერმა გონა კურდღელიამ სტადიონზე მიმდინარე სამუშაოები დაათვალიერა

ქალაქის მერი გონა კურდღელია, მერის მოადგილესთან ირაკლი თოფურიასთან ერთად ფოთში სტადიონის მშენებლობის მიმდინარეობას ადგილზე გაეცნო. პროექტის ღირებულება 1 863 000 ლარს შეადგენს. მოხდება ტრიბუნების მშენებლობა, სტადიონის შიდა და გარე კომუნიკაციებით უზრუნ-

ველყოფა, მოეწყობა თანამედროვე სტანდარტის გასახდელეები, საშხაპეები, ლოჯა, ოთახები კომენტატორებისათვის, ავტოსადგომი. მოახდელდება სტადიონის მისადგომები. ფოთის სტადიონი 6000 მაყურებელზეა გათვლილი და იგი ექსპლუატაციაში 2018 წლის მარტში შევა. მშენებლობას კომპანია „ელიტა ბურჯი“ აწარმოებს. სამშენებლო სამუშაოებზე დასაქმებულია 15 ადგილობრივი მცხოვრები.

წვრთნა სულით

რაც ერთხელ სხოვლად სულს დაიწვინებინა...

ობლის ცხოვრება, ღვთის მადლით, ადმკვაცლია...

„ფაზისის“ აკადემიამ ილია II დიდი იუზილუ მიულოცა

1957 წლის იანვარში მამის გარდაცვალებით დამწუხრებულმა ოჯახმა ფოთიდან თბილისში, ბიძის ოჯახში გამოამაგზავრა -12 წლის ბიჭს გული არ დაუდრდიანდეს, ცხოვრების გარემო გაუხადოს. ბიძის სახლი ზიარი ეზოთი ემიჯნებოდა წმინდა ალექსანდრე ნეველის სახელობის ეკლესიის ეზოს. ფაქტობრივად ამ ტაძრის შემოგარენში ვიზრდებოდი...

ბუნებრივია, მოზარდის გონსა და სულში ბავშობიდანვე ნათლად ჩაიქარგა მართლმადიდებლობის სიდიადე და მადლი. ეკლესიაში ხშირად საღმრთო მსახურების მონაწილეც გახლდით. დღესაც თვალნათლივ მახსოვს 1957 წლის აპრილი, ის ამადლებული სახეიმო განწყობილება, როცა ეზო და შემოგარენი მრევლს ვერ იტყვდა, მაშინ არა მაგრამ ასაკის მატებასთან ერთად, ნათლად გავიცნობიერე იმდღევანდელი ხალხმრავლო-

ბის მიხეზი-მაშინ ამ ტაძარში ჩვენი უსაყვარლესი, საფიცარი საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი, უწმინდესი და უნეტარესი ილია II აღმაშენებელი ბერად აღიკვეცა. მაღალი ღმერთის წყალობითა და მადლით ასე დაიწყო ჩემი, როგორც შემდგომში პატრიარქის შვილობილის გულწრფელი, გულმხურვალე სიყვარული და აღფრთოვანება მისი უწმიდესობის პიროვნებით.

შემდგომ, ჩემი აჭარაში მუშაობისას, იგი ხშირად ჩამობრძანდებოდა ბათუმში. საბედნიეროდ, ჩემს აჭარულ ძმებთან ერთად გულმხურვალედ ემასპინძლბდი უწმინდესს, თანამოგზაური გახლდით მისი წმინდა ადგილების მოსალოცად მგზავრობისას. ერთხელ, გამომშვიდობებისას წმინდა ბიბლია და ოქროს ჯვარი ყელსაბამით მისახსოვრა, რომელსაც დღემდე მკერდიდან არ ვიცილებ, ვგრძნობ რა მისი დალოცვის ძალასა და მადლს...

მაგონდება ფოთში მუშაობის დროს ქალაქის ცენტრალურ მოედანზე დიდი ნიკო ნიკოლაძის თაოსნობით აგებული საკათედრო ტაძრის კვლავ ეკლესიისთვის დაბრუნების საჭირო ერთობლივი ღონისძიებებში მონაწილეობა და საკითხის პრაქტიკული რეალიზაცია; ტაძარში განთავსებული თეატრისთვის ახალი შენობის დაპროექტება; ქვეყნისა და ეკლესიის წინაშე გაწეული ღვაწლისა და დამსახურებისათვის ცოტნე დადიანისა (2000წ) და გიორგი ჭყონდიდელის (გიორგი ბედიას, 2005 წ.) ფაზისის აკადემიის წარდგინებით, წმინდანების კურთხევა.

სობში მუშაობისას სობის ღვთისმშობლის მიძინების სახელობის მამათა მონასტრის (XII საუკუნე) სპილენძით გადახურვა, ეზოს კეთილმოწყობა და 5 ჰექტარი ტყე-პარკის ეკლესიისთვის საჩუქრად გადაცემა... მოგეხსენებათ სობის მონასტერში საუკუნეების მანძილზე დაცული იყო ღვთისმშობლის კვართი და ინახებოდა წმინდა თამარ მრფის გულსაკიდი ოქროს ჯვარი ძვირფასი ქვებით შემკული და სხვა სიწმინდეები; ფოთში „ფაზისის“ ეპარქიის რეზიდენციისთვის მატერიალურ-ტექნიკური ბაზის ფორმირება და ახლად აღდგენილი ეპარქიისთვის 7 ჰექტარი ტყე-პარკის (ციტრუსოვანთა ნარგავებით) საჩუქრად გადაცემა, მრავალ ანალოგიურ საერო და საეკლესიო აღმშენებლობით ღონისძიებებში აქტიურად მონაწილეობა;

დიდი იუბილარს საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის და-

ბადებიდან 85 და კათოლიკოს პატრიარქად აღსაყდრების 40 წელი, ქართული ეკლესიის ავტოკეფალიის აღდგენის 100 წელი) „ფაზისის“ საერო-სამეცნიერო აკადემიის (III-VII ს.ს.) მრავალათასიან წევრთა სურვილითა და დავალებით, „ფაზისის“ როგორც დედა აკადემიის საპატრიო პრეზიდენტს და აკადემიის ფუნქციონირების აღმდგენს 1996 წლიდან, საპატრიარქოში მიღებისას საჩუქრად გადაეცემა ხატი „ქებაი და დიდებაი ყოვლადწმიდა ღვთისმშობელი მარიამისა“, ავტორი - ხატმწერი მამუკა გრიგოლია. უწმიდესმა და უნეტარესმა მისთვის ჩვეული გულითადობით დაგველოცა და მოგვცა კურთხევა, ეს წმინდა ხატი დაგვებრძანებინა სწორედ წმინდა ალექსანდრე ნეველის სახელობის ტაძარში შემოწირულობის სახით, სადაც ის ბერად აღიკვეცა. დავალება იმავე დღეს შესრულდა ამ ტაძრის წინამძღვრის არქიმანდრიტ ბიძინა გუნიას დახმარებით...

დიდება უფალს ამ სასწაულისთვის. მართლაც და ობოლი კაცის ცხოვრება სწორედ მაღალი ღმერთის, უფალ იესო ქრისტეს განგებითა და წყალობით, აღმავალია.

„უფალო შენ ყოველი უწყი და ყოველი იცი, რამეთუ მიყვარხარ შენ! ამინ, არ დამეკარგოს გულიდან მე ღმერთის სამსახურია“.

უღრმესი პატივისცემითა და სამადლობელით, „ფაზისის“ საერო-სამეცნიერო აკადემიის პრეზიდენტი, ეკონომიკის დოქტორი

ნუზუარ ნადარაია

ქალაქის საზოგადოებრივი სათათბირო მოქმედებს

ქ. ფოთის მუნიციპალიტეტის ტერიტორიას ემუქრება თუ არა უშანგბალობა?

ასე უნახავთ გყნს უწილავს?

დასაწყისი წინა ნომერში

ქალაქ ფოთის საზოგადოებრივ სათათბიროს მიანჩნია, რომ ქალაქში არსებული მწვანე მშენებლობის მდგომარეობა მკვეთრად ჩამორჩება თანამედროვე მოთხოვნებს. ქალაქს არ გააჩნია სანერგე მეურნეობა. მერიის ინფრასტრუქტურისა და საზოგადოებრივ მომსახურების სამსახურთან არ ფუნქციონირებს დეკორატიული ჯგუფი მალთაყვისა და ნაბადის უბნებში. დარღვეულია ლანდშაფტური სტრუქტურა, რომელიც შესაბამისობაში არ მოდის ქალაქის გაშენების გენერალურ გეგმასთან. არ არის გათვალისწინებული სუბტროპიკული კლიმატი, აღმოსავლეთის ძლიერი ქარები. ხე-მცენარეები ერთგვაროვანია და არ გამოირჩევა მრავალფეროვნებით (მარადმწვანე, ფოთლოვანი, წიწვოვანი, ფოთლოვანი) ბოლო პერიოდში არ გაშენებულა არცერთი სკვერი, პარკი და ხეივანი, არ გამწვანებულა ცალკეული უბნები, არ არის გათვალისწინებული ცალკეული ქუჩების თავისებურებანი, ნელი ტემპით მიმდინარეობს ახალი მცენარეების გამორგვის სამუშაოები. ქალაქში ავტოსატრანს-

პორტო საშუალებების რაოდენობის ინტენსიური ზრდის პარალელურად იზრდება გამონაბოლქვის მოცულობა და მცირდება ჟანგბადის ბალანსი, რაც ცალკეულ შემთხვევაში იწვევს სასუნთქო ორგანოების დაავადებებს. წინა წლებში მიიმე გასხვლების შედეგად მნიშვნელოვანი ზიანი მიადგა აკაკის, რუსთაველის რკალის, ნიკოლაძის სანაპიროს, მერაბ კოსტავას და სხვა ქუჩის მიმდებარე ტერიტორიების იერსახეს, რითაც მნიშვნელოვანი ზიანი მიაყენა ქალაქის ინფრასტრუქტურას, რამდენიმე წლით შემცირდა ჟანგბადის მიღების ბუნებრივი ბალანსი, გამომდინარე ზემოაღნიშნულიდან ქ. ფოთის საზოგადოებრივ სათათბიროს მიზანშეწონილად მიანჩნია: ჩამოყალიბდეს ქალაქის მშენებლობისა და ხანგრძლივი პერიოდის ლანდშაპტურ-არქიტექტურული დაგეგმარების ერთობლივი ღონისძიება.

1. შეიქმნას მერიის ინფრასტრუქტურისა და საზოგადოებრივ სამსახურთან ქალაქის მწვანე მშენებლობის რეგულირების ცენტრი. 2. ისეთი მცენარეთა შერჩევა და დარგვა გახონებასა და სკვერებში, ბაღებსა თუ პარკებში, როგორცაა წიწვოვნები: კედარი, ჭაობის კვიპაროსი, ფიჭვი, ნაძვი, ფოთლოვნები და ჭადრი, ნეკერჩხალი, მაგნოლია, კოლხური მუხა, ცაცხვი, ტიტას ხე, ქაფურის ხე. განსაკუთრებით კოლხური ლანდშაფტისთვის დამახასიათებელი ეკვალიპტის ჯიშე-

ბი: კამაღღონის, ღიმონის, სფერული, ღევა ეკვალიპტის, რომელიც ეთერზეთების განსაკუთრებით ცინეოლის შემცველობის გამო ახდენს მადეზინფიცირებელ მოქმედებას. ანაღგურებს კოლოებს, რაც ჩვენი ქალაქისთვის ერთ-ერთი პრობლემური საკითხია.

3. აღდგენილ იქნას სანერგე მეურნეობა დაახლოებით 3 ჰექტარ მიწის ნაკვეთზე, ყოფილი ციტრუსების მეურნეობის ან ქალაქის ახლომდებარე ტერიტორიებზე, სადაც გათვალისწინებული იქნება მწვანე მცენარეები.

4. მოეწყოს ახალი სკვერები, პარკები, ბაღები, ხეივანები, განახლდეს გაზონები მათი ყვაილოვანი და ბუჩქოვანი საფარით ქალაქის სხვადასხვა კუთხეებში. არ მოხდეს მშენებლობით დამთავრებული ობიექტების ესპლუატაციაში მიღება ქალაქის მწვანე მშენებლობის რეგულირების ღონისძიებათა გათვალისწინების გარეშე.

6. საგაზაფხულო სამუშაოებთან დაკავშირებით უნდა ჩატარდეს არსებულ მცენარეებზე ხმელი და დაზიანებული ტოტების მოცილება, შემოზარდა, კირის ხსნარით შეეთერება, მსუბუქი გასხვლა, ფორმირება.

7. რაც შეიძლება სწრაფად დაიხსოს და განხორციელდეს ახლახან შემოჭრილი მავნე მწერის აზიურ ფაროსანასთან ბრძოლის კონკრეტული ღონისძიებები, რაც ეკოლოგიურ კატასტროფას უქადის ქალაქის მწვანე საფარს. ადგილო-

ბრივმა თვითმმართველობამ გვიშეამდგომლოს სურსათის უვნებლობის ეროვნულ სააგენტოსთან, რომ მოსახლეობაში დროულად დარიგდეს ფაროსანას საწინააღმდეგო ბრძოლის პრეპარატები.

აღნიშნული ღონისძიებების გატარების უზრუნველყოფის რეგულირება მოეთხოვოს თვითმმართველი ქ. ფოთის მერიის ინფრასტრუქტურის საზოგადოებრივი მომსახურების სამსახურის უფროსს. მასვე დაევალოს მიღებული ზომების შესახებ საზოგადოებრივ სათათბიროში პერიოდული ინფორმაციის წარმოდგენა.

სუფთა ჰაერი და ანკარა წყალი, მზის სხივები, მსუბუქი სიო და დილის ნაში, ფრინველთა გალობა და მობიბინე ბალახი - ეს შეიძლება სანატრელი გაგვიხდეს. აი, მაშინ კი ყველა ირწმუნებს იმ შემზარავ სიმართლეს, რაზეც მე-20 საუკუნის შუა წლებიდან მოყოლებული გვეუბნებოდა მსოფლიოს ეკოლოგები. გარემოს დაცვა არის და იქნება უპირველესი პრობლემა დედამიწისა, რადგან ჯანსაღი გარემოს გარეშე არც პოლიტიკას ექნება აზრი და აღარც კულტურას, აღამიანის სიცოცხლე საშიშროების პირისპირ დარჩება.

გარემოს დაცვისა და ეკოლოგიურ საკითხთა კომისიის თავმჯდომარე, ფოთის საპატრიო მოქალაქე ლუიზა ჩხეტიია

უნდა გვასსოვდეს გავითმავს რედაქტორობდნენ ილია ჭავჭავაძემ, ნიკო ნიკოლაძემ...
დღეს კი თინეიჯერებმა აიკლეს ქვეყანა

უჩინარსობიდან მხარცობადეს უჩინარსობაში, და უჩინარსობაში უჩინარსობაში, ბაჩხალია ჩა ბხას უჩინარსობა - ხაზის სახსარსხის თუ ლაშინებას...
თუ საზოგადოებრივი მართლმადიდებელი 5 მილიონით ფინანსდება, რევიზორული 1 მილიონით მიიღეს დახმარება

გაზეთი, პრობლემები, სამადლოები

საპარტიოებში, სამწესობარო, ცოტაა სახელმწიფოებრივად მოაზროვნე პრესა-ტელევიზია. ბევრი ასრულებს კლანების დაკვეთას და ქვეყანას წარსულისკენ ექაჩება. მათი უმეტესობა ფინანსდება სხვადასხვა საეჭვო წყაროებიდან-როგორც ქვეყნის შიგნით, ისე-ქვეყნის ფარგლებს გარეგან და ასეთ დროს სერიოზული პრესა მივიწყებულა, მაშინ, როცა სახელმწიფო ბიუჯეტიდან ფინანსდება პარტიები, დან საკმაოდ სოლიდური თანხით- 50 მილიონით. რატომ არ შეიძლება ადგილებზე, რევიზორებში იყოს საზოგადოებრივი პრესა-ტელევიზია ხალხის ბიუჯეტიდან დაფინანსებული, თუნდაც ყველა ერთად მინიმუმ ერთი მილიონით, რომელიც ანგარიშგადგობის იქნება ამავე ხალხის წინაშე და ხელს შეუწყობს დემოკრატიის განვითარებას, ადამიანების ერთი მიზნისკენ გაერთიანებას და არა დაცვა-ტელევიზიასა და უაზრო კინკლაობას. აღსანიშნავია, რომ რევიზორებში თითქმის ყველა პრესა-ტელევიზიან უხმარებია სხვადასხვა ფორმით. რაც შეეხება ქალაქში არსებულ ვითარებას, იგი, სამწესობარო, გამონაკლისია. „ნაციონალისტების“ ხელისუფლებაში მოსვლამდე მერია-საკრებულოს მქონდა საკუთარი ორგანო გაზეთ „ფოთის უწყებანი“-ს სახით, რომელიც წინა ხელისუფლებასთან, უფრო სწორად რევიზორთან დაპირისპირებას შეეწირა.

შემდეგ მის ბაზაზე ჩამოყალიბდა გაზეთი „ნიკოლაის გზით“, რომელიც ასევე ებრძოდა. „ნაციონალისტების“ რეჟიმს და გარკვეული წელიწადი მიუძღვის „ოცნების“ გამარჯვებაში. დღეს მას უჭირს ფინანსურად, რადგან მწირია გასაღების ბაზარი, ხოლო ხელმძღვანელი ორგანიზაციები, დაწესებულებები შემცირდა, უმეტესობა გაუქმდა (ქარხნები, ფაბრიკები, ფირმები და ა. შ.). აღსანიშნავია, რომ გაზეთი არის მატრიანე, ხიდი ხალხსა და ხელისუფლებას შორის, კომუნიკაციის საშუალებად და მას ვერ შეეცვლის ინტერნეტ-გაზეთი.

გაზეთი სოციალური ქსელი არაა, სადაც ყველაფერზე წერენ, ტყუილი, შანტაჟი, ანგარიშსწორება, შეურაცხყოფა

ჩვეულებრივი მოვლენაა, მოკლედ, იგი ჩვეულებრივი საზოგადოებრივი ცხოვრების სახეა, სამწესობარო, ყოველგვარ მორალურ-ზნეობრივ კატეგორიებიდან ამოვარდნილი.

გაზეთი კი უნდა მოიცავდეს მასშტაბურ აზროვნებას, რელიგიას, პოლიტიკას, ფილოსოფიას, ისტორიას, პრინციპით-„ენა, მამული, სარწმუნოება“, უნდა გვახსოვდეს, რომ გაზეთებს რედაქტორობდნენ ილია ჭავჭავაძემ, ნიკო ნიკოლაძემ. დღეს კი თინეიჯერებმა აიკლეს ქვეყანა, რადგან კრიტიკიკები ხომ უნდა დაწესდეს. ბიზნესამდე მედიას ბევრი აკლავს, უნდა იყოს ოფიციალური პრეს-ტელევიზია, კერძო (ცოტა საეჭვოა მისი დამოუკიდებლობის ხარისხი). ბიუჯეტიდან მხარდაჭერილი ნეიტრალური პრესა-ტელევიზიები, განსაკუთრებით რევიზორებში, სადაც არაა გასაღების ბაზარი.

საკაშვილის რეჟიმმა სამაგიერო იმით გადაუხადა რედაქციას, რომ გაზეთი გააუქმა როგორც მერიის ორგანო, არადა, უამრავ ქალაქში ხელისუფლებას თავისი გაზეთი აქვს, მოუხსნა დაფინანსება (გამოდიოდა კვირაში სამჯერ), თანამშრომლები უსამსახუროდ დარჩნენ ბანკის სესხებისა და ვალდების ამარა, შემდეგ კი უბინაოდ და უსახლკაროდ, ხოლო მათ კაბინეტებში შესახლებულ მოქალაქეთა ნაწილს, ნაციონალურმა მხარდაჭერისათვის არჩევნების წინა დღეს რედაქციის ფართის ნაწილი საცხოვრებლად სიმბოლურ ფასად გადასცეს. ჩვენ გაჭირვებულ ხალხსთან სადაო არაფერი გვაქვს, პირიქით იქეთ დაგვიხმარებთ, მაგრამ უფრო მეტად გაჭირვებულებიც არიან უბინაოდ დარჩენილები, მათ შორის, როგორც ავღნიშნე, რედაქციის თანამშრომლები, დამსახურებული პურნალებისტიები.

რედაქციამ 5-6 თანამშრომლით შესაძლებლობის ფარგლებში გააგრძელა მუშაობა და დღემდე უანგაროდ მსახურობს ქალაქს. სამწესობაროდ, არავინ დაინტერესებულა - რა გეგმის, რა გეგმის, პროფესიონალი პურნალისტიები დღემდე მაინც უხელფასოდ თანამშრომლობენ და გვაწვდიან მასალებს. მოკლედ, გრძელდება ცხოვრება ლოზუნგებით - დემოკრატია ყვეაის! გაზეთები იხურება. თბილისში ხომ 100 რედაქცია ქუჩაში გაყარა „პრეზიდენტმა“ სააკაშვილმა. აღსანიშნავია, რომ აზერბაიჯანის ხელისუფლებამ ამასწინათ პურნალისტებს (არაფერს ვამბობთ რედაქციების მატერიალურ-ტექნიკურ გაძლიერებაზე) საცხოვრებელი ბინები დაურიგა ბაქოს ცენტრში. ყოველნაირად ცდილობენ ხელი შეუწყონ მათ შემოქმედებით მუშაობაში, რამეთუ პურნალისტობიდან მწვერლობამდე ერთი ნაბიჯია და - ინტრიგნობამდე, შეკვეთების შესრულებამდე პირადი გამორჩენისათვის პურნალისტურ ძიებამდეც და ა. შ.

სამწესობარო, რომ სააკაშვილის რეჟიმის მხარდამჭერი დამნაშავე ტელევიზია რეიტინგით ეკვლივობს, მართლაც ბნელა თუ ეს ქვეყანა ჩაღვთაა დახურული?

გაზეთის პერიოდულობის გაზრდით მოქალაქეები უკეთ გაეცნობიან იმას, თუ რა საქმიანობას ეწევა მერია-საკრებულო, რა ხდება პოლიტიკაში, ეკონომიკაში, კულტურაში, მედიცინაში, სპორტში და ა. შ. გაზეთს „ნიკოლაის გზით“ ამ მიმართულებით საქმიანობის დიდი გამოცდილება აქვს. მისი მთავარი ამოცანაა ყველას-პარტიების, ორგანიზაციების, სამთავრობოების თუ არასამთავრობოების გაერთიანება საერთო საქმის წარმატებისათვის ბრძოლაში და არა დაპირისპირება, რამეთუ ქალაქი ერთი თავისი სატიკივართა და საწესობარო.

გაზეთის საქმიანობის მთავარი ორიენტირია დემოკრატიის განვითარება, აქ იყო და არის რუბრიკები „რას ფიქრობს ხალხი“, „რას ფიქრობს ოპოზიცია?“ „მე რომ მერი ვიყო“, „რა გტკივა ქალაქი“ და ა. შ. რედაქცია დიდ ადგილს უთმობს ქალაქის განვითარების ნიკოლაისხელ კონცეფციას- ქალაქისა და ნავსადგურის ინტეგრაციის თაობაზე, ერთერთი მთავარი მიმართულებაა სულიერება - ქრისტიანული რწმენა, ეროვნულ-სახელმწიფოებრივი პოზიცია, პუბლიცისტი, ტრადიციები, ადამიანის თავისუფლება და ა. შ.

როგორც ზემოთ ავღნიშნეთ, რევიზორებში გაზეთები მხარდაჭერილია სხვადასხვა ფორმით, ზოგი ხელისუფლების ორგანოა, ზოგი „აიპი“-საგამომცემლო საქმიანობა, ზოგან თანდაფინანსებაა, ზოგან ბიზნესებში ეხმარება და ა. შ. სამწესობაროდ, ჩვენი გაზეთი ყველას მხრიდან მიტოვებულია. ერთადერთი რაც უნდა ითქვას ქალაქის ყოფილი მერის ბატონ ირაქლი ქაქუაშვილის მხარდაჭერა ტექნიკური ბაზის განახლებაში.

დღეს, როდესაც ხელისუფლებაში მოვიდნენ ახალი ძალები, როცა ხელისუფლებისა და სახელმწიფოს ინტერესები უნდა დაუხალხლოდეს ერთმანეთს, ხალხთან კომუნიკაციის უდიდესი მნიშვნელობა ენიჭება. სააკაშვილის ხელისუფლება იყო ანტისახელმწიფოებრივი მოვლენა. სამწესობაროდ, იგი დღესაც ფლობს მედია საშუალებებს და მისი პრესა-ტელევიზიების სახით, რომლებიც აგრძელებენ ანტისახელმწიფოებრივ საქმიანობას. ასეთ დროს სერიოზულ, სახელმწიფოებრივად მოაზროვნე მედიას სჭირდება მხარდაჭერა. გაზეთის რედაქტორულად გამოსვლის შემთხვევაში მერია-საკრებულოს ექნება საშუალება მოსახლეობამდე მიიტანოს მისი გადაწყვეტილებები, დადგენილებები. ვრცლად გააშუქოს ხელისუფლების მოდერნიზაცია ყველა მიმართულებით, ანგარიში ჩააბაროს ამომრჩევლებს, გაითვალისწინოს მისი მოსაზრებები. აქტიურად ჩართოს იგი ქალაქის ბიუჯეტის შედგენა-განხილვაში, გვერდში დაიყენოს მოსახლეობა ქალაქის უმნიშვნელოფანესი პრობლემების გადაწყვეტაში.

როგორც ავღნიშნეთ, პურნალისტობიდან მწვერლობამდე ერთი ნაბიჯია, ასევე ერთი ნაბიჯია უშიშროებამდე, პროკურატურამდე პურნალისტური გამოძიების

მოტივით, თუმცა, მხოლოდ ეს არ არის მედიის საქმე და ზოგის პირადი დანტერესება ზედმეტ სატიკივარს უჩენს ქვეყანას-ზოგჯერ ვერ გაიგებს ეს ტელევიზიასა თუ პროკურატურა. თითქოს პოლიტიკური ინტრიგების გარდა სხვა არაფერი ქვეყანაზე-კულტურა, ხელფინანსება, ადამიანები და ცხოვრება უსასრულო პარამეტრებით, მრავალფეროვნებით, მოკლედ, მათ სინდისზეა დამოკიდებული რა გზას აირჩევენ ხალხის, სამსახურის თუ შანტაჟის, დაშინების - რათა მოიპოვონ ავტორიტეტი, ანგარიში გაუწიონ, რამაც ბოლო დროს განსაკუთრებით იჩინა თავი. არ ასახელებენ წყაროებს - ინფორმაცია კორუფციაზე, თანაც ვერც ამტკიცებენ და ყოველივე ეს გავს პოლიტიკურ დაკვეთას. ამ დროს ნამდვილი პურნალისტები უმუშევრები არიან, სულს დაფლავენ.

სათქმელად ისიც, რომ ქალაქში არიან ბიზნესმენები, რომლებიც მილიონებს ფლობენ, ცოტა საეჭვო საქმიანობით. ჩვენ არ დაგვიწყია პურნალისტური ძიება, თურმე სატიკო ყოფილა. ერთხელაც არ მოუკითხავთ რედაქცია, რომელიც გრძობდა რევიზორს, რომელიც ასევე ანადგურებდა ბიზნესმენებს.

მიუხედავად ფინანსური და ტექნიკური პრობლემისა, გაზეთი გარკვეული პერიოდულობით გამოდის, რაშიც თავისი წვლილი შეიტანეს და რისთვისაც უდიდეს მადლობას ვუხდით კომპანია „ბიენდის“ გენერალურ დირექტორს ჯუმაბარ ხოშიას. შპს „კაეტრეს ფოთის“ გენერალურ დირექტორს რამაზ ბაჩუაშვილს, „გზამშენი-13“-ის ხელმძღვანელობას რაზო ქაქუაშვილს, ირა ფაციას, შპს „კენტრანისის“ ხელმძღვანელობას სერგო ტატარინოვს და აკაკო უდენტს, შპს „ალმარსერვისი“-ს ცენტრის გენერალურ დირექტორს მერაბ ალანიას, შპს „პალიასტომი-2000“-ის გენერალურ დირექტორს გურამ დოღბაიას, შპს „კაეკასიური მეტალის ტერმინალის“ გენერალურ დირექტორს გიორგი კურდელაის (ამჟამად ქალაქის მერს), შპს „ბარვილჯორჯიას“ გენერალურ დირექტორს აკაკო ლეკვიანიას. განსაკუთრებით უნდა ავღნიშნო ნავსადგურის საზოგადოებასთან ურთიერთობის სამსახურის უფროსის ქალბატონ მაკია ნაღარაძის წვლილი რედაქციისათვის მატერიალური და ფინანსური დახმარებისათვის. იგი მრავალმხრივ საქველმოქმედო მუშაობას ეწევა. ტურიზმის განვითარების ცენტრის დირექტორს ბატონ მიხეილ კილასონიას, შპს „ტოტალის“ დირექტორს ნუზარ ბარამიას, შპს „ინფრასტრუქტურის 2008“-ის დირექტორს ბატონ შინ სილოვანას, სოსო ნაღარაძის, შპს „კაეტრეს“-ის დირექტორს ბატონ ალიონარ ნაღარაძის, შპს ალმარ ფოთის“ გენ. დირექტორს ბატონ მარკო ალანიას, ბატონ სამსონ ქაქაშვილს.

ვფიქრობ, მერია -საკრებულო შესაძლებლობის ფარგლებში მხარს დაგვიჭრს, რათა ერთობლივად ვიდგავოთ უკეთესი მომავლისთვის, ფოთის ვეროპული ტიპის ქალაქად გადაქცევისათვის.

ბაჩხალი „ნიკოლაის გზით“ რედაქცია

ნახტო თოღუა ცნობილი მეფუტკრე და სახსლხო მთქმელი

გამგები გამოგებს!

ჯერ არ ვნებდები სანუთროს კაპრიზებს, ჯერ მე ვკარნახობ და მე ვქმნი ამინდებს! ამ შემართებაში მე ვიცი რა მიღებს, და მე ვინც მიცნობს გამგებიც გაიგებს.

ქაბუჯ ბაბუ!

სიქაბუჯის ნოსტადგია ხანდაზმულში დიდია, ქაბუჯ ბაბუ რომ გიყურებ ვხდები უფრო მშვიდია, ჩემს შემცვლელში დავინახე ქვეყნის ცვირთის მზიდია! აღადგინე ქვეყნის გებუბე ჩამჭვრეული ხიდია, გამახარე სიხედებით სანამ სუდი მიდგია!?

აუბი

შენ ნაკლებად ახმოვანე აუგია უბნეობას ყვედა დროში ნაუგია დროზე ნახე ვის რა კარგი აუგია არ დასაჯო ვის ხაფანგი დაუგია ავაფიე შენი თუ ვერ გაუგია!

ვილმუა ბატონ ბიჭიკო მეფარიშვილს „ვლემი ჩამი სიმდიდრეა“

შრომაში და გარჯაში მიიღია 81 წელი და ისმის კითხვა, რა გავაკეთეთ ამ ხნის მანძილზე, რა შევმატეთ ქვეყანას ჩვენი მოვლინებით? დაბადების დღეს ხდება ერთგვარი შეჯამება განვლილი წლებისა. ბატონ ბიჭიკოს თამამად შეუძლია თქვას „ეს იმ ბედნიერ დღეს გაუმარჯოს, როცა მე გაეჩნდი ამ ქვეყანაზე“.

მართალია მეუღლე აღარა ყავს, მაგრამ შვილები, რძალი, შვილიშვილები სიყვარულსა და სითბოს არ აკლებენ. თავადაც ხომ აკვარავიანი კაცია, რამეთუ კაცობის დიდი ავტორიტეტი შეიქმნა.

ბატონ ბიჭიკოს ეამბეობა რომ შვილები და შვილიშვილები პატიოსანი მშრომელები არიან.

დიდებულად აღინიშნა ბატონი ბიჭიკოს დაბადების დღე, მეგობრები სიტყვებს არ იშურებდნენ მისი დეაწლის და კაცობის აღსანიშნავად.

დიდი ხნის სიცოცხლეს ვუსურვებთ ბატონ ბიჭიკოს, რომელთანაც გატარებული წუთი, საათი მოგვაგონებს იმ გაფრენილ დღეებს, რომელიც საამურ მოგონებადაა ჩარჩენილი ჩვენს მეხსიერებაში.

დაე, მუდამ ღია ყოფილიყოს ბატონ ბიჭიკოს დიდი კაცობის და სიყვარულის კარი.

მეგობრები

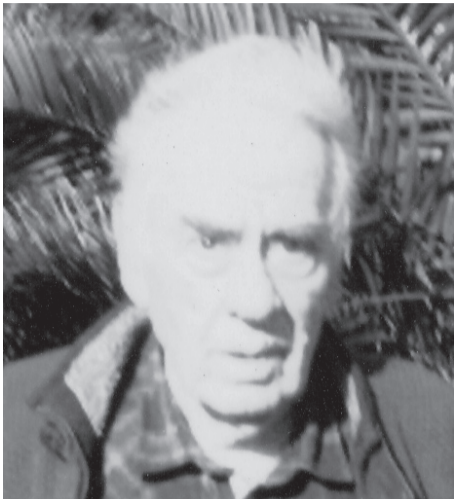
მსატვრული ხელვა, ახალი დიზაინი
თუ ვინდათ თქვენი საშუალო ადგილი, ოფისის გარეხედი, ინტერიერი გააღამაზოთ, მიმართეთ სარეკლამო სამსახურს.
თქვენს დაკვეთას შეასრულებს მსატვრ-დიზაინერი რევაზ ჭანტურია.
ტელ: 551 94 00 48 (როისის სანაპირო, ბაზრის ტერიტორია)

დიდი იუბილე

ბუნებრივი და თანაც ჭკვიანი, ასეთი უნდა აღამიანო

პოეტი

სერგო ტატარინოვი-85

არიან ადამიანები, რომლებიც ჩუმად, უხმაურად აკეთებენ დიდ საქმეს. ისინი ჩვენს გვერდით არიან, ჩვენ ვხედავთ მათ ნაღვაწს და გვეამაყება, რომ ისინი ჩვენი თანაქალაქელები არიან.

არაფერი ისე არ ამშვენებს ადამიანს, როგორც თავმდაბლობა, ნიჭიერება, კაცთმოყვარეობა და დიდბუნოვნება, ასეთია ბატონი სერგო ტატარინოვი, ამიტომაც ამაყად დადის იგი ფოთის ქუჩებში და უკან მოხედვის არ ეშინია, რამეთუ გარდა სიკეთისა არაფერი უკეთებია ამ ქვეყნად. პატიოსნება, კეთილშობილება, სიყვარული, მეგობრობა ამ პოსტულატებზეა აგებული მთელი მისი ცხოვრება. მას კარგად ესმის, რომ ცხოვრება მხოლოდ ტაძარი კი არ არის რომ ილოცო, არამედ სამჭედლოა, სადაც უნდა იღვაწო.

სწორედ მუხლჩაუხრელ შრომაში გაიბრძინა 85 წელმა, როგორც ნაბდით დატყედილმა ბედაურმა, როგორც ამას იტყვოდა დიდი კონსტანტინე. მიუხედავად ამისა ბატონი სერგო, როგორც ფესვმაგარი მუხა ისე დგას და უამთა სვლამ ვერ შეცვალა იგი. ახსოვს, განა არ ახსოვს მძი-

მე წლები, სირთულეები, თავისი ბავშვობა - ჩვენ ხომ ჩვენი ბავშობიდან მოვიდვართ. გადახედავ მის ბიოგრაფიას და დარწმუნდებით ამაში.

სერგო ტატარინოვი დაიბადა 1933 წლის 27 იანვარს, ქ. ფოთში, მოსამსახურის ოჯახში. მამა-ბოროს ტატარინოვი მუშაობდა პიდრომეტროლოგიის ცენტრში, ხოლო დედა - ნინო ნათაძე კოლხიდმშენში მთავარ სპეციალისტად. ქალბატონი ნინო, ანთაძეთა იმ გვარის წარმომადგენელი იყო, რომელიც კარგად იყო ცნობილი ფოთსა და სრულიად საქართველოში. ძმები დავითი და გიორგი ანთაძეები საინჟინრო ინტელიგენციაში დიდი ავტორიტეტით სარგებლობდნენ, ხოლო გიორგი (გოგი) ანთაძე თბილისის „დინამოსა“ და საქართველოს ფეხბურთელთა ნაკრების წევრი იყო, იგი დიდი სიყვარულით სარგებლობდა მთელ საქართველოში.

აი, ამ გარემოში იზრდებოდა ბატონი სერგო, რომელშიც ძალუბრად ჩქეფს ქართული სისხელი.

სერგო ტატარინოვი პირველდაწყებითი განათლება აქ მიიღო. მან 1952 წელს დაამთავრა ფოთის ვაჟთა მე-2 საშუალო სკოლა და იმავე წელს ჩაერიცხა თბილისის პოლიტექნიკური ინსტიტუტის სამთო-საინჟინრო ფაკულტეტზე. ინსტიტუტის დამთავრების შემდეგ განაწილებით სერგომ 2 წელი იმუშავა დონბასის ქვანახშირის მომპოვებელ საბადოებში. 1960 წელს იგი უბრუნდება მშობლიურ ქალაქს და მუშაობას იწყებს ჭიათურამარგანეცის ფოთის განყოფილებაში ინსპექტორად, ხოლო 1971 წელს გადაყავთ „სოიუსნეშე-ტრანსის“ დირექტორად.

საბჭოთა კავშირის დაშლის

შემდეგ 1995 წელს სერგო ტატარინოვი ინიშნება „ფოთიენეშ-ტრანსის“ დირექტორად, სადაც დღესაც მსხედ და ენერგიულად განაგრძობს მუშაობას.

როგორც ხედავთ სერგო ტატარინოვის ცხოვრება ფოთს არ გაცილებია. აქ ყველაფერი მშობლიურია მისთვის, სიოც კი სხვაგვარად ქრის და ზღვაც კი სხვანაირად არწვედა მისი ბავშობის აკვანს. კონსტანტინე გამსახურდიას ქუჩა... რამდენი სახელი გამოუცვალეს ამ ქუჩას, მაგრამ იგი მისთვის ისევე ყველაზე მშობლიურია. ამ ქუჩაზე ბევრი ცნობილი პიროვნებები გაზრდილან. ვის არ ახსოვს ივანე (დოდო) ხოფერია, თბილისის დინამოს წევრი, ფრიდონ და არდალიონ გერსამიები, გიული შვანია, კოტე ტანტურია თავისი განუმეორებელი მისაღებით, ბორია ნინუა, ცნობილი ცხოვრებისეული კურორტებით და კიდევ ბევრი სხვა. სადღა არიან დღეს ეს ბიჭები? სერგომაც კაპარჭინის ნაპირს მიაშურა, იქ გააშენა ბაღი ბაღნარი და მეუღლესთან, კეთილ და სათნო ქალბატონ ლუბა მარკოვიჩთან ერთად აქ აპირებს სიბერის გატარებას, მაგრამ სიბერე 90 წლის მეტე იწყებაო უთქვამს ბრძენს, მანამ კი ბევრი აქვს გასაკეთებელი ბატონ სერგოს, რამეთუ მისი

ჭკუა, გონება და, რაც მთავარია, გამოცდილება ჯერ კიდევ სჭირდება ქვეყანას, ქალაქს, მის კოლექტივს. კოლექტივიც ხომ კარგად შეკრული და საქმიანი ყავს, მაგრამ მას გონიერი მართ-

ვა უნდა, ბატონ სერგოს კი არც ჭკუა აკლია და არც გამოცდილება რომ სწორად მართოს იგი. ვუსურვებთ ბატონ სერგოს დიდი ხნის სიცოცხლეს, მზებერძელობას, ზღვა სიხარულსა და ჯანმრთელობას.

დმერთი ფარავდეს მას და მის ოჯახს.

პანო ნარმანიძე

ბატონო სერგო, შპს „კავტრექს ფოთის“ კოლექტივი (გენ. დირექტორი რობერტ ბაზაძე) სულითა და გულით ულოცავენ დიდ იუბილეს. მთელი საქართველოსთვის და მითუმეტეს ფოთელებისთვის კარგად არის ცნობილი მისი დედაწლი და დამსახურება ქვეყნის წინაშე. მან პირნათლად მოიხადა ვალი და იმსახურებს დიდ სიყვარულსა და პატივისცემას.

ჩვენი კოლექტივი უერთდება საერთო მილოცვას და უსურვებს ბატონ სერგოს კვლავაც ყოფილიყოს ასეთი მხნე, ლაღი და ბედნიერი როგორც დღესაა.

მრავალჯამიერ ბატონო სერგო!

შპს „კავტრექს ფოთის“ კოლექტივი

ისტორიული განძი ნარსულში არ უნდა დარჩეს... ნებრათი

კაცობრიობისთვის დღემდე იდუმალებით მოხილი სახე, რომელმაც საფუძველი ჩაუყარა ჩვენი სულის მომავალ ისტორიას, ქრისტიანობის გავრცელებას ქართლში. რის შესახებ, ძალზედ მნიშვნელოვან ცნობას გვაწვდის „ქართლის მოქცევა“: (წიგნის რამდენიმე აქუნდა მირიან მეფესა ნებროთისი). ასევე, ჯუანშერისთვის ცნობილი იყო ნებროთის შესახებ, რომლის თხზულებაში ვახტანგ გორგასალი ამბობს: „მამათა ჩვენთა დაფარულად ეპყრათ წიგნი ესე ნებროთისი. ამის გამო, შეიწყნარა მამამან ჩვენმა მირიან სახარება ქრისტიანი ნინოს“. სადაც ნაუწყებია, „ცის მეუფის“ ამ ქვეყნად მოვლინების შესახებ. ამ წიგნის, (ნებრათის) საიდუმლოების შესახებ, მხოლოდ ცნობილი იყო კაბადოკიელი წმინდა ნინოსთვის. „ქართლის მოქცევა“ გვამცნობს: „წიგნიცა, რომელიც აქუნდა მირიან მეფესა ნებროთისი“ მიმჩნია გადაჭარბებულად! ვინაიდან, მეფე მირიანს ნებრათის წიგნი ხელთ არ ეპყრა.

წმინდა ნინომ მეფე მირიანს გადასცა ერთ-ერთი გრაგნილი „ნებრათისი“, სადაც ნაუწყებია იყო ცის მეუფის ამქვეყნად მოვლინების შესახებ, რაც სრულად ახსულია ხატწერაში, სადაც მეფე მირიანი დედოფალთან ერთად არის გამოსახული, რომელსაც ხელთ არა წიგნი ნებრათისი ეპყრა არამედ, ის ერთი გრაგნილი, რომელმაც დაარწმუნა ცის მეუფის ქვეყნად მოვლინების შესახებ. რის

შემდგომ, მეფე მირიანმა აღიარა ნინოს დმერთი და სრულიად ქართლი მოაქცია ქრისტიანულ სარწმუნოებაში. ასევე, გადაჭარბებულად მიმჩნია ზეცად ასულ ნებრათს ზეციური არქისტრატეგოსი მიქაელის საუბარი სპარსულ ენაზე და ეს მამა, როდესაც დმერთს ჯერ კიდევ არ ჰქონდა ციხე-კოშკის მშენებლებისთვის ენა აღრეული. ჯუანშერის მიერ ასეთი გადახრა განპირობებული იყო ვახტანგ გორგასლის საამებლად, რომელიც გახლდათ მეფე მირიანის შვილთაშვილი, სპარსეთის მეფის ქაიხოსრო არდაშირის ძესი, სადაც ასევე მოიშველიებს წინასწარმეტყველ დანიელს, რომელიც მსახურობდა სპარსეთის კარზე, რომ მიქაელი არის ძალი სპარსეთა, რომელმაც ნებროთს ამცნო ცის მეუფის ამქვეყნად მოვლინების შესახებ, „ხოლო მეფობა შენი მეფობდეს ყოველთა ზედა მეფეთა, არამედ ვამთა უკანასკნელთა მოვიდეს მეუფე ცისა“. ნებროთი დანიელ წინასწარმეტყველს წარმოდგენილი ჰყავს, როგორც სპარსი ქურუმი, რომელსაც იონათან გრძნეულსგან შეუხვალა ვარსკვლავთმრიცხველობა და გახდა წინასწარმეტყველი. ვფიქრობ, ქართლის ცხოვრებაში ნებრათის წარმომავლობის არასწორ ინტერპრეტირებასთან გვაქვს საქმე, საქმე კი, იმაში გახლავთ, რომ ნებრათის ეტიმოლოგიას სპარსული ენა ვერ ხსნის, რასაც თავისუფლად ხსნის მისი მშობლიური ენა-ლაზური! რომლის წარმომადგენელი არის

ნებრათი. ჩვენ ვიცით, რომ სახარებაში ქრისტეს საყვარელი მეგობარი არის ლაზარი, ხოლო მეგობარს ლაზურად ჰქვია ნებრა (ნებრო), ხოლო ბოლოსართი: - „თი“ ნიშნავს: „ის“, რაც კონკრეტულ პირზე მიუთითებს; მეგობარი ის-ანუ „ნებრათი“! ასევე, იონათან მოგვი, რომლისგანაც ნებრათი დაეუფლა ვარსკვლავთმრიცხველობას და გახდა წინასწარმეტყველი, ისიც ქაღდების (კოლხების) წარმომადგენელია, რომლის ეტიმოლოგია, როგორც იონათანის ასევე, ქაღდის არის, ძველ მეგრულ-ლაზურში.

ქრისტიანი ნეოპლატონიკოსი, გელათის აკადემიის დიდი მოძღვარი იონანე პეტრიწი თავის კომენტარებში საუბრობს ქაღდეველთა წინასიბრძნის შესახებ, რისი სათავე აბრამდელ ეპოქაში ეგულებოდა (კამასახურდია). ე.ი. საუბარია ნოეს ეპოქაზე, საიდანაც სათავეს იღებს ქაღდეველთა (კოლხების) ასტრონომია, რომლებმაც სახელები უწოდეს პლანეტებს, და, აქ, სპარსელებს არაფერი ესაქმებათ. მათი დედაწლი, როგორც ძველ ბერძნების ცივილიზაციის, საწყისთან! ნულს უტოლდება. ვინაიდან, მათი ასაკი ოთხიათას ორას წელს იქით არ სცილდება, ხოლო ქაღდების იგივე კოლხების ცივილიზაცია სათავეს იღებს ნოეს ეპოქიდან ანუ რვაათასი წლის წინ. ცნობისათვის განვმარტავ ქაღდის ეტიმოლოგიას: „ქა“ - გვირგვინი; მისი წარმოშობის ისტორია ნებრათს უკავშირდება. ნებრათმა იხი-

ლა მთავარ ანგელოზ მიქაელისაგან მასზე ზეგარდმო გვირგვინი-„ქა“-ს ფორმის, რა ძველმეგრული სიტყვაა და ქართულად ნიშნავს „ქა“-ს. მან მოუწოდა მექსელეს, რომ მოქსოვა მისთვის „ქა“-ს ფორმის გვირგვინი, რაც ნიშნავს იყო ზეგარდმო დიდების, რომელსაც ატარებდნენ მოღვაწეები: მექსელედი, დანიელ წინასწარმეტყველი, მოსე ქუჯი, თამარ მეფე... „ლ“-ლაზი; „დი“-დედა, რაც გვირგვინისაგან ლაზ დედას ანუ ლაზურ ანბანზე მიუთითებს, რომელიც დღემდე დაფლული-დამარხულია ქრისტეს მეორედ მოსვლამდე. ამ ჭეშმარიტების შესახებ, ამცნო წმინდა ნინო კაბადოკიელმა მეფე მირიანს, რომელმაც აღიარა წმინდა ნინოს დმერთი და მას შემდეგ, სრულიად ქართლი მოაქცია ქრისტიანულ სარწმუნოებაზე. რაც შეეხება ნებრათის წიგნს, რომ თითქოს იყო მეხუთე საუკუნეში დაიკარგა, ესეც არასწორი ცნობაა „ქართლის მოქცევაში“. ნებრათის წიგნი სხვა წმინდა წიგნებთან ერთად დაფლული - დამარხული - შენახულია კაცობრიობის გონისთვის მიუწვდომელ გამოქვაბულში, რომელიც გახლავთ დვთის ბიბლიოთეკა! რისი ხილვა მოხდება ლაზარეს აღდგინების უკანასკნელ დღეს! ქრისტეს მეორედმოსვლის ჟამს.

ნიკოლოზ იბერი

ბიოგრაფიული იუბილე

ჯემალ თოფურია-80

კაცი, რომელიც დასკვნა ქალაქს

შე, რომ მისი ექვსი ვაჟიშვილი მონაწილეობდა დიდ სამამულო ომში...

მოდის მოდგმა უძლეველი სარდლის, გამარჯვების გზა ხსნილია საფირონის, მათ გულებში ცეცხლი ღვივის სიყვარულის, ვერ ჩააქრობს მას ზვირთები, ვერც ზღვისა და ვერც რიონის.

ახლა მათ ისტორიულ და უნიკალურ ოჯახში ინახება ოთხი მედალი „ბერლინის აღებისათვის“...

გზა მიეცით მანქანას, მომავალი მისია, იგი ჩვენში ახალი, გრძნობის დასაწყისია.

...ასე დაიწყო ვიქრი და ოცნება სკოლის, პირველი უნივერსიტეტის მერხიდან, ყველაზე ლამაზ სტუდენტურ ცხოვრებაზე და მომავალ მანქანათმშენებლობის პროფესიაზე...

რი მექანიკოსის, ენერგომექანიკური სამსახურის უფროსის, მთავარი ინჟინრის გზა და 1987 წლის 15 აპრილს, პირველად ქალაქის ისტორიაში იგი არჩეულ იქნა ამ სახელწოდებით...

საფუძველს წარმოადგენდა წინაპრებისაგან მემკვიდრეობით მიღებული ტრადიციები...

დაიხს, ის იყო კაცი, რომელიც დააკლდა არამარტო ჩვენს ქალაქს, არამედ მთელ ქვეყანას...

სამარადისო დიდება მის ნათელ სახელსა და სულს. ამინ!

ბულთაზ ლაბარტყავა

ორი აღაპიანის ღიღი იუბილე

ძვეყნის სიყვარულით და მზრუნველობით განვლილი გზა

იშვიათად ნახავთ ადამიანს ერთმანეთს გაგდეს თვისებებით, მაგრამ სავესებით შესაძლებელია ერთი თაობის ადამიანებმა ცხოვრების გზა ერთნაირად პატიოსნად განვლონ...

მრგვალი თარიღი გახდა ბენეფისის საფუძველი, რომელიც თბილისში იქ მცხოვრები ფოთელების საზოგადოების გამგეობამ გადაუხადა იუბილარებს...

საიუბილეო ადრესი და მოქმედებითი ხანჯლები, რითაც დაჯილდოვდნენ იუბილარები, საუკუნეებს გასწვდებდა და ცხოვრებად შეუნახავენ მომავალ თაობებს მათ ნამოღვაწარს.

ბავშვობა, სკოლის წლები და ახალგაზრდობა-ერთად გვაქვს გატარებული ჩვენს საყვარელ ფოთში.

ვართ ერთი თაობის წარმომადგენლები და კარგად ვხედავთ თქვენს პირად თვისებებს, მაღალ მოქალაქეობრივ პასუხისმგებლო-

ბას საზოგადოების წინაშე, თავდადებას, ქალაქის ინტერესების დაცვის საქმეში. თქვენმა საქმიანობამ დაიმსახურა საზოგადოების მაღალი შეფასება, რაც ჩვენთვისაც, თქვენი მეგობრებისთვის სასიხარულო მოვლენაა...

გმადლობთ თმარ და ვანო ყველაფრისათვის, გმადლობთ რომ მეც, თქვენი უფროსი მეგობარი, გავხდი მონაწილე ამ დიდი ზემოქმედებით დასაძლევად. ფოთსა და ფოთელებს თქვენი თანადგომა და შემართება

ისე სჭირდებათ, როგორც შუა ოკეანეში მცურავ გემს საიმედო ბაგირზე გამომზადებული მამული ღუზა.

ფოთმა უნდა დაიბრუნოს ძველი დიდება, ფოთი უნდა გახდეს შავი ზღვისპირა მარგალიტი, ფოთი უნდა გახდეს სამავალითო ქალაქი...

ილია შვარცხაძე

სამრეწველო მემორიალი

ფოტის ფლის საუკეთესო სკორტსმენები დაჯილდოვდნენ

მათ ასახელებს ქალაქი

სხვადასხვა რანგის შეჯიბრებებში მიღწეული თვალსაჩინო წარმატებისათვის 10 საუკეთესო სკორტსმენი და მწვრთნელი დაჯილდოვდნენ...

ფოტის ვალერიან გუნიას სახელობის სახელმწიფო პროფესიული თეატრში 2017 წლის საუკეთესო სკორტსმენების დაჯილდოების ცერემონია გაიმართა...

დენტები თვითმმართველობისათვის" გამარჯვებული სტუდენტთა ჯგუფი. 2017 წლის განათლების, სპორტის და ახალგაზრდულ საქმეთა სამინისტროების პროექტებში მიღწეული წარმატებებისათვის დაჯილდოვდა ნათია იხაძე...

დოვდა ჭიდაობის კომპლექსური სასპორტო სკოლა. საუკეთესო სკორტსმენები და მწვრთნელები დაჯილდოვდნენ საღვამის დიპლომებითა და ფასიანი საჩუქრებით...

ვლადიმერ (ემზარ) სორაჰანს ხსოვნას

მშობლები ჩვენი ცოცხალი ღმერთებია, ღმერთსაც ყავდა მამა, დედა- ღვთისმშობელი. ჩვენი მშობლებიც ღვთისმშობელი იყვნენ და შვილებს ზრდიდნენ უზუნაუნის სიყვარულით...

აღვლინა ბასილია-ხარხილაშას ხსოვნას

მიდიან ჩვენი დები, დედები, მიდიან ფეხის წვერებზე და მიიპარებიან, თითქოს არ უნდათ გული გვატკიონ, მიდიან ჩუმად, უხმაურად, ასე ჩუმად წავიდა მართლაც წუთისოფლიდან დიდებული მოქალაქე, დირსეული შვილი...

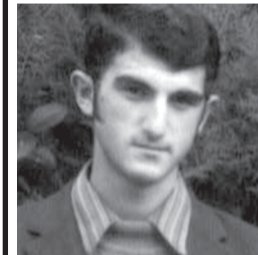

ჩვენი დაუვიწყარ დაო, დედაც, მეგობარო, ტკბილად იარე მარადიულ საუფლოს გზაზე. „გადაურა ბალახმა საფლავს, როგორც სიცოცხლის წერტილს, შენ ჩვენი როგორც არახარ, ისე ჩვენ არ ვართ შენთვის“.

გულნარა და ბადრა ბასილიაშვილი

როლანდ გულანს ხსოვნას

საით მიდიან ჩვენი მეგობრები

რა მულოდნელად გათვდა ცხოვრების გზა ერთი ალაღი-კაცი, რომელთანაც ყოველი შეხვედრა გვიხაროდა, არასოდეს დაიწუწუნებდა წუთისოფლის სიმუხთის გამო, არადა ცოტა ტკივილი როდი გადაიტანა, იყო არეული ხალხი, არეული დრო...

მრავალი წელი პატიოსნად ემსახურა ქალაქს, როგორც თავისი საქმის ოსტატს, ყველა პატივს მიაგებდა პიდრომქანისა ციხის მანქანათმშენებელ ქარხანაში, რომელსაც დაუკავშირა მთელი ცხოვრება და მომავალი. კაცმა ხე უნდა დარგოს, სახელი უნდა ააგოს და ოჯახი უნდა შექმნას. როლანდ გულუამ ვალი მოიხსიდა ყველას წინაშე...

„ამ გზაზე ბევრი სიმღერა დაგვრჩა, ბევრი ია და ვარდები“. სხვა რა დაგვრჩენია -ჭიქა დვინო და საფლავთან მიტანილი ყვაკილები... ღმერთმა ნათელში ამყოფოს შენი დიდებული სული.

თემურ კორტავა, როლანდ ჭიბურძეძე, მიშა ქობია, ვახტანგ კილაშვილი, ბადრა ჭიბურძეძე, თამაზ ზოფურიანი

სანთელი შალერი მვხინის კმ კორსანტიანს არღაპიწყება

საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს ძალადგინი სტრუქტურების, სამხედრო ვეტერანთა და პატიოტა კავშირი „ფაზისი-დისკუსიონი“-ს წევრები, ფოტის შინაგან საქმეთა სამმართველოს ყოფილი თანამშრომლები დრმა მწუხარებით იუწყებიან, რომ მძიმე ავადმყოფობის შემდეგ 63 წლის ასაკში გარდაიცვალა პოლიციის ვეტერანი მუშაუბი, საქართველოს დამოუკიდებლობის, თავისუფლებისა და ერთობისათვის თავდადებული, მებრძოლი ვაჟკაცი, დირსეული მამულიშვილი შალერი მვხინის კმ კორსანტიანი.

წავიდა ჩვენგან ჩვენი თვისი ძვირფასი, ბუმბერაზი აღნაგობის და მართალი გულის კაცი. შალერი კორსანტიანი იყო ერთ-ერთი იმ ვაჟკაცთაგანი, ვინც პირნათლად ემსახურა თავის ჭირ-ვარამ გამოვლილ ქვეყანას მისი ისტორიის ავბედით დროს. იყო მშობლიური აფხაზეთისათვის თავგანწირვა, დევნილთა გოლგოთის გზა, ქვეყნის სამსახურში დგომა და თავდადება.

ყველას გვიხარავდა მისი დანახვა, ამ მთასავით კაცს ყოველთვის შეეძლო ხალხის და ოპტიმიზმი შემოეტანა ჩვენს ურთიერთობაში. მას, როგორც არავის შეუძენოდა აბურთაობა. სიხალისე და განსაკუთრებული მიმტკეპლობა. ფოტოების არაერთი თაობას დაამახსოვრებდა ჩვენი გოლიათი პიროვნება. მშვიდობით ჩვენს შალერ ბატონო!

მსუბუქი იყოს შენთვის ფაზისქალაქის მიწა, გულში რომ ჩაგისუტა. შენს სახეს ჩვენს გულში დავიწყება არ უწერია. დიდი გალაქტიონის სიტყვებით გაცილებით ჩვენს ძმად „მიდიხარ ტკბილი გქონდეს მგზავრობა“. ღმერთმა ნათელში ამყოფოს შენი სული.

მეგობრები.

უახლოესი მეგობრები: გოგი გაგუა, გია დგებუაძე, ვალერი კვაჭაძე, ჯემალ მიგინიშვილი, გელა დანელია, დიდი მწუხარებით თანაუგრძობენ გივი ხოფერიას დედის, დეაწლმოსილი ქალბატონის

თინა ბარიშვილი-სოფარიანი გარდაცვალების გამო. ზურაბ აბრალავა და ვანო ნარმანია მწუხარებას გამოთქვამენ გივი ხოფერიას დედის, ცნობილი ფეხბურთელის დედო ხოფერიას მეუღლის თინა ბარიშვილი-სოფარიანის ბარდაცვალების გამო